

paa mange Punkter har nævnt Politiet, skal jeg dertil sige, at jeg haaber, at man skulde faae Klarhed over dette Forhold inden Sagens 3die Behandling, da jeg ellers ikke mente, at dette Forslag burde forlade dette Thing. Nu skal jeg kun i Korthed sige, at det, jeg har ønsket med Hensyn til Forslaget, er, at faae en Bei antydet til praktisk Løsning af det Spørgsmaal, jeg har fremdraget i mit Forslag, for at faae afstemt derover; thi jeg er villig til at gjøre Indrømmelser paa mit Forslag, ogsaa til at gaa en anden Bei, dersom det skulde finde Tilslutning. Men den Bei, som Ministeren og Udvalget er gaaet med Hensyn til Løsningen af dette Spørgsmaal, vil jeg paa det bestemteste fraaade Thinget at gaa. Thi den er saa ubillig og uretfærdig, som den vel kan være. Kunne De paavise mig et tilsvarende Forhold i vort eller noget andet Lands Lovgivning som det, De her slaa ind paa? Det er jo nemlig det, at man indfører i en Lov Forebyggelsesforanstaltninger saa stærke, at hvis de skulde gennemføres saa strengt, og det er man vis paa, naar man veed, hvorledes Dyrslægerne's Stilling er — jeg vil dermed ikke udtale nogen Dabel over Dyrslægerne; jeg paastjønner deres Bestræbelser for at komme denne Sygdom til Livs — vil man derved paalægge Samfundet, som har tuberkuløse Dyr, i sin Helhed en Byrde saa tung, at mangen Landmand vil segne under den og gaa til Bettelstaven derved, som jeg udtalte i Gaar. Det vil vise sig, dersom det skal indføres i Pragis, som her foreslaas. Overfor det hyder man nu dette Tilskud af Statskassen under de givne Forhold, naar der dannes Foreninger; men deri ligger, at det ikke er for Alle, men kun for dem, som komme ind i Foreningerne; for ellers kunde vi jo sige, at hele Landet danner en stor Forening. Altsaa disse Foreninger kunne faae Dyrslægetilshj. Det vil hjælpe dem lidt, men ikke nok. Men selv om det bliver vedtaget, at de skulle have $\frac{3}{4}$ af Kreaturerens Værdi erstattet, naar de ere i en Forening, gjælder det kun dem, der kunne blive Medlemmer af en Forening, og jeg tør nok paastaa, at Alle blive ikke og kunne ikke blive Medlemmer af disse Foreninger. Den Bei vil jeg ikke gaa med til, at man slaar ind paa. Der er, som jeg sagde før, kun to Veie at gaa: den af mig antydede, saaledes at der bliver ydet Erstatning af det Offentlige, og den anden, at der oprettes tungne Assuranceforeninger, eller lægges en Kopstat paa hvert Kreatur. Vil man ikke gaa den første Bei, skal jeg optage Forhandlingen om at gaa den anden, idet jeg ønsker, at der, selv om der skal offers Betydeligt fra

Befolkningens Side, gjøres Noget i den Sag, da jeg tillægger den den allerstørste Betydning. Det er Løsningen af een af de vigtigste Opgaver, Rigsdagen faar med at gjøre. Men jeg anbefaler Udvalget at tage dette under Overveielse, om det ikke vilde være heldigt at forlade den Bei, det er slaaet ind paa, og tage de to andre Veie op til Drøftelse. Saa kan det jo altid se, hvilken Bei det kan slaa ind paa. Dermed vil jeg anbefale mit Forslag til det høie Thing, og hvis det forkastes, haaber jeg, at Udvalget dog vil overveie, hvad der kommer frem.

Bluhme: Jeg skal kun overfor det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) udtale, at det omhandlede Spørgsmaal har selvfølgelig været under Forhandling i Udvalget, men naar man ikke er kommen til en heldig Løsning med Hensyn til denne Sag, saa ligger det i de store Banfælgeligheder, og, som det ærede Medlem har mindet os om, i den særlige Modstand, som man har fundet hos den høitærede Minister. Smidlektid, i Hensyn til den ærede Ordførers Udtaler for lidt siden antager jeg ogsaa, at der kan være Tale om inden 3die Behandling at faae Sagen frem til fornyet Overveielse. Overfor den ærede Minister skal jeg dog bemærke i Anledning af samme Spørgsmaal, at det jo ikke alene er overfor de mindre farlige smittomme Sygdomme, at der her kan være Tale om saadan delvis Erstatning. Selv hvor det er ondartede Sygdomme, kan det Tilfælde indtræffe, at Afsperning med bethdeligt Tab paaføres Gierne, uden at der gives nogen Erstatning. Det er ikke ved enhver Sygdom, at man strax fordrer Medslagning, og hvor der altsaa kan blive Tale om Erstatning. Jeg tror som sagt, at Spørgsmaalet bør overveies paany inden 3die Behandling, og jeg haaber ogsaa, det skal ske. — Overfor den høitærede Minister skal jeg dog sige, at naar han saa stærkt hævdede, at dette maatte betraaetes, ikke særlig som en Landbrugssag, men som en Sag af almen Interesse, saa er det ganske sikkert den Opfattelse, alle Medlemmerne i denne Sal have. Men netop fordi det er en Sag af den største Interesse for det Almene, bør det ogsaa overveies, hvorvidt man kan gaa til at paabebyrde Jordbruget et saa stort Tab, som her forudsættes. Den høitærede Minister maa jo erindre, at vi have en Lov angaaende dette Spørgsmaal, som for Næsten har virket tilstrækkelig godt i en længere Aarrække, og det er et stort Spørgsmaal, om man, set fra Landbrugets Side, har væsentlig Fordel af en saadan Forandring. I det Lovforslag,